

مدیریت ورزشی نوآوری و بحران کووید-۱۹

ترجمه:

محسن عراقی

فرزاد خراسانی

محمد امین سواری

پیمان مهرپویان

ویراستار علمی:

سید حسین علوی

دانشیار دانشگاه ملی مهارت

گزده ارسوز
ملتَم اینچ ینیلمز

فهرست

فصل اول

نوآوری در تمرین و فعالیت جسمانی در طول فاجعه‌ی کووید-۱۹ ۸

فصل دوم

اثرات اقتصادی کرونا و نوآوری در ورزش ۳۹

فصل سوم

ارتباطات ورزشی در دوره کووید-۱۹ ۷۰

فصل چهارم

مصرف (تماشای) ورزش زنده ۸۶

فصل پنجم

کووید ۱۹ و ورزش جوانان اثرات روانشناختی، توسعه‌ای و اقتصادی ۱۰۳

فصل ششم

مدیریت بحران در رویدادهای ورزشی راه‌حلهایی از منظر کووید-۱۹

۱۳۵

فصل هفتم

۱۶۸ دیجیتال شدن تفریح و ورزش

فصل هشتم

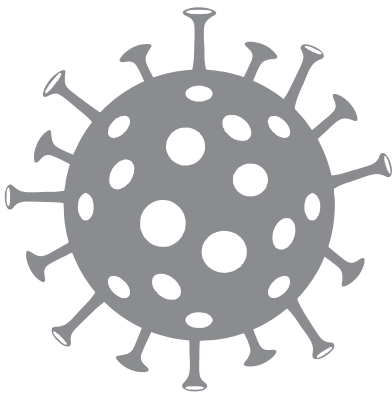
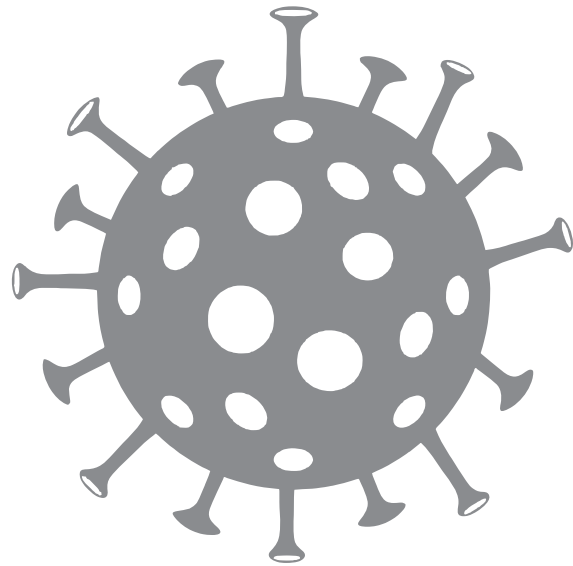
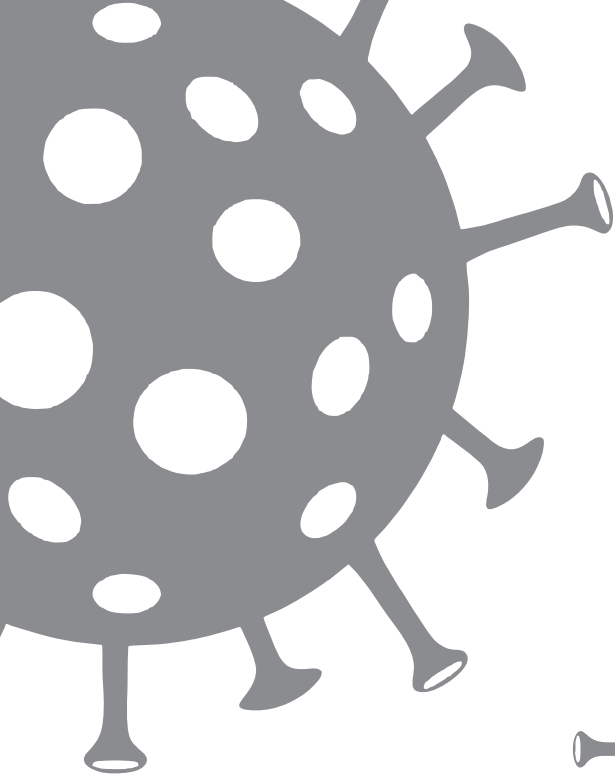
۲۱۶ نوآوری در مسابقات ورزشی در دوران کووید ۱۹

فصل نهم

۲۴۰ اثرات اقتصادی کووید-۱۹ بر بخش ورزش

فصل دهم

۲۵۶ تأثیر کووید-۱۹ و نوآوری در گردشگری ورزش جهانی

پیشگفتار

ورزش تاثیر اقتصادی و اجتماعی قابل توجهی بر جامعه دارد که مدام در اخبار مطرح می‌شود. ورزش به سرعت به عنوان ابزاری قدرتمند برای افزایش کیفیت زندگی افراد شناخته می‌شود. با این حال، اطلاعات کمی در مورد آن وجود دارد که چگونه ورزش ممکن است بر انتظارات جامعه از نقش خود در رشد شرکت‌ها و ایجاد فناوری در نوآوری تأثیر بگذارد. برای تحقق تاثیر ورزش در اقتصاد جهانی به درک بیشتر در مورد چگونگی ایجاد آن به طور موثر نیاز است. ورزش را می‌توان در طیف وسیعی از کسب‌وکارها، از جمله گردشگری، تندرستی، سلامت، سرگرمی، و آموزش یافت که ماهیت بین‌رشته‌ای آن را هم از نظر عملی و هم از نظر فکری نشان می‌دهد. نوآوری در ورزش همچنین می‌تواند در شرکت‌های انتفاعی، غیرانتفاعی و ترکیبی مشاهده شود و این امر مطالعه آن را به یک پدیده چالش‌برانگیز تبدیل می‌کند.

به دلیل درک بهتر از تنوع زمینه‌ای ورزش، تحقیقات بیشتری در مورد نقش نوآوری در ورزش مورد نیاز است. این به اهمیت سازمان‌های ورزشی در اقتصاد جهانی مربوط می‌شود، زیرا آنها به دنبال راه‌های جدیدی برای حفظ پایداری طولانی مدت خود هستند.

ارتباط ایده نوآوری در ورزش از کمبود تحقیق در مورد این موضوع ناشی می‌شود. مقالات متعدد گوزده ارسوز^۱ و ملتَم اینس یینلمز^۲ به رشد تحقیقات در مورد این موضوعات کمک کرده است.

در ده فصل این کتاب، بحث‌های زیادی برای کمک به خوانندگان در درک چگونگی ارتباط نوآوری با سایر استراتژی‌ها، به‌ویژه استراتژی‌هایی

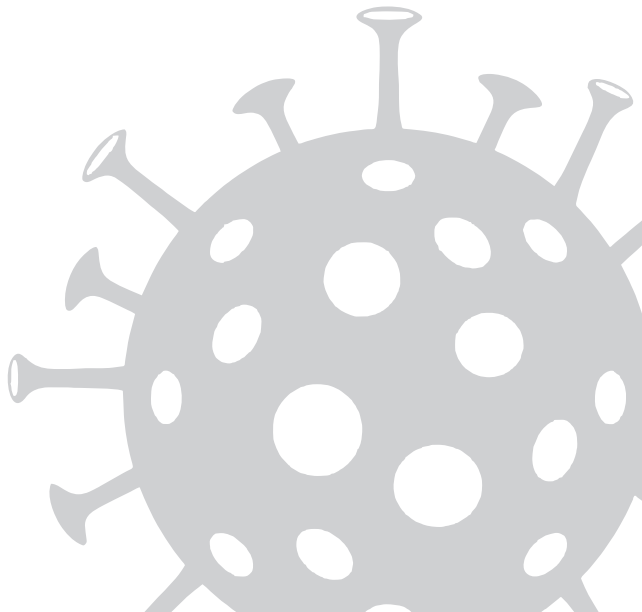
که در سطح سازمانی هستند، وجود دارد. این مستلزم توسعه یک ساختار و سیستم مدیریت ورزشی یا سازمانی نوآورانه‌تر است که فناوری‌های معاصر را برای بهبود بخش ورزش ترکیب می‌کند. این کتاب همچنین نیاز به رشد سرمایه انسانی، به ویژه از طریق استراتژی رهبری تحول‌آفرین که ورزش و خلاقیت را به هم پیوند می‌دهد، برجسته می‌کند. این به این دلیل است که بازیکنان پیشرفته‌تر شده‌اند و این امر امکان نوآوری ورزشی بیشتر و نقش نوآوری در ارائه ارزش‌های سازمانی، فرهنگی و ورزشی را فراهم می‌کند.

این کتاب به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه همه‌گیری ویروس کرونا در سراسر جهان بر تجارت ورزش تأثیر گذاشت، از جمله اینکه چگونه کل فصل‌های ورزشی کوتاه شدند، رویدادها لغو شدند، بازیکنان به ویروس مبتلا شدند و برنامه‌های مطالعات ورزشی به صورت آنلاین تغییر کردند. نکته مهم این است که این کتاب همچنین چگونگی پیشرفت این بخش را در آینده در نظر می‌گیرد. این کتاب تفسیر، نمونه‌ها و تحلیل‌های آگاهانه را در طیف گسترده‌ای از موضوعات و زمینه‌های عملی در تجارت ورزشی و مدیریت، از ارتباطات بحران و بازاریابی گرفته تا مدیریت رویداد و مالی، با مشارکت کارشناسان مطالعات ورزشی را ارائه می‌دهد. در حالی که کووید-۱۹ بدون شک برای سال‌های آینده سایه‌ای طولانی بر ورزش خواهد انداخت، و با وجود این واقعیت که وضعیت به سرعت در حال تغییر است و آینده غیرقابل پیش‌بینی است، این کتاب برخی مشاهدات و تأملات اولیه انتقادی را ارائه می‌دهد که شروعی برای بحث در این مورد است و بر سیاست و عمل تأثیر می‌گذارد. این یک منبع ضروری برای پژوهشگران، دانشجویان، شاغلین، رسانه‌ها، سیاست‌گذاران و همه کسانی است که نگران آینده ورزش هستند.

فصل

۱

نوآوری در تمرین و فعالیت جسمانی
در طول فاجعه‌ی کووید-۱۹

بیماری همه‌گیر کووید ۱۹ فاجعه‌ای بزرگ و جهانی در زمینه‌ی سلامت است که از مارس ۲۰۲۰ به سرعت گسترش پیدا کرد و در مقایسه با بیماری‌های همه‌گیر گذشته، با تعداد کشته شدگان ۵,۲ میلیون نفر (تا ۵ دسامبر ۲۰۲۱) در ردیف بالای لیست قرار می‌گیرد. این بیماری با ایزوله کردن و قرنطینه‌ی میلیاردها نفر در سطح کره زمین، عملاً بر روی تمام مردم جهان تاثیر گذاشت. به دلیل این همه‌گیری، دور کاری از خانه رایج‌تر شد و مرز بین زندگی شخصی و زندگی کاری کاهش پیدا کرد. قرنطینه خانگی که برای کاهش انتقال بیماری بکار گرفته می‌شد، موجب کاهش فعالیت‌های جسمانی و افزایش عادت‌های بد غذایی و نشستن شد. بر اساس تحقیقات جهانی اخیر، محدودیت‌های کووید ۱۹ تاثیرات مخربی بر روی مشارکت‌های اجتماعی، رضایت از زندگی، تعادل خواب و مسائل روانی و عاطفی گذاشته است. (امار و همکاران^۱، ۲۰۲۰؛ بریندل و همکاران^۲، ۲۰۲۱؛ کار سینگ و همکاران^۳، ۲۰۲۰). با همه‌گیری کرونا، چنین تغییراتی در عادات مردم منجر به وخامت چشمگیر سلامت روان آنها شده است که این تاثیرات به صورت افزایش نگرانی، استرس و غم و اندوه ظاهر می‌شود. از عواقب بزرگ این همه‌گیری، نادیده گرفتن فعالیت‌های جسمانی و عادات تمرینی بود که از روش‌های بهبود سبک زندگی هستند. تاثیرات این موضوع هنوز قابل مشاهده هستند (دای و همکاران^۴، ۲۰۲۱).

سبک زندگی افرادی که از لحاظ جسمانی پرتحرک هستند و عادات ورزشی دارند، نه تنها حافظ سلامت جسم و روان است بلکه به افراد کمک می‌کند تا از بیماری‌هایی مانند دیابت، فشار خون بالا، بیماری‌های قلبی و عروقی، و بیماری‌های تنفسی دور بمانند. این موضوع از طریق کاهش عوارض

خطرناک این اختلالات میسر می‌شود (اوون و همکاران، ۲۰۱۰). تمرین کردن نه تنها به حفظ سیستم‌های تنفسی، گردش خون، عضلانی، عصبی و اسکلتی کمک می‌کند، بلکه در حفظ سیستم‌های غدد درون ریز، گوارشی، ایمنی و کلیوی نیز مؤثر است. تمام این موارد برای مقابله با تهدیدات شناخته شده و یا ناشناخته‌ی بدنی ما ضروری هستند. (لاوی و همکاران، ۲۰۱۹). مطالعات نشان می‌دهد که تمرین منظم، خطر سندروم ناراحتی‌های حاد تنفسی را که خود یکی از دلایل اصلی مرگ و میر بیماران کووید ۱۹ می‌باشد کاهش می‌دهد (آردس^۳) و به مدیریت استرس، سلامت روانی و آرامش بالای ذهنی زمان همه‌گیری کرونا کمک می‌کند (یان و اسپالدینگ^۴، ۲۰۲۰). مردم به دلیل بسته شدن مکان‌های ورزشی و پارک‌های عمومی، مجبور بودند در خانه بمانند که این امر باعث مختل شدن فعالیت‌های روزانه‌ی ورزشی آن‌ها شد. قرنطینه طولانی مدت، با آسیب به تناسب اندام جسمانی و ارتباطات اجتماعی و همچنین ایجاد احساس عدم اطمینان و ناتوانی، منجر به مشکلات روانی و سلامت جسمی شده است (بتلاژ و همکاران^۵، ۲۰۲۰).

تمرین و فعالیت جسمانی در طول شیوع کووید ۱۹

به دلیل همه‌گیر شدن کووید ۱۹، مردم در تمامی سنین فعالیت‌های جسمانی خود را محدود کرده‌اند. مکان‌های تفریحی و ورزشی سرپوشیده و رو باز مثل مراکز بدنسازی، ژیمنازیوم‌ها، استخرهای شنای عمومی، زمین‌های بازی و پارک‌ها در بسیاری از کشورهای بسته شدند. کار، تفریح، فعالیت‌های فیزیکی، تمرین و خرید همگی در فضاهای مجازی انجام شده است. در طول همه‌گیری کووید ۱۹، الگوهای فعالیت‌های جسمی مردم و همچنین بسیاری از رفتارهای روزمره تحت تاثیر فرایند قرنطینه تغییر کرد

1. Owen et al

2. Lavie et al

3. acute respiratory distress syndrome (ARDS)

4. Yan and Spaulding

5. Bentlage et al

که معمولاً آغاز این تغییرات با عبارت « در خانه بمانید» کلید می‌خورد (پینتو و همکاران، ۲۰۲۰).

زمانی که به تحقیقات انجام شده در خصوص فعالیت ورزشی در جریان همه‌گیری کووید ۱۹ نگاه می‌کنیم، روشن است که نتایج تا حد زیادی قابل مقایسه هستند. تیسون و همکاران^(۲) (۲۰۲۰) برای مقایسه‌ی تعداد قدم‌های ۴۵۵،۴۰۴ نفر از ۱۸۷ کشور مختلف، ده روز قبل پاندمی، ده روز بعد پاندمی و ۳۰ روز بعد پاندمی (ازومیو) از نرم افزار گوشی‌های هوشمند به نام آرگوس، استفاده کردند. بر اساس یافته‌های این مطالعه، مقایسه‌ی این نتایج با دوره‌ی قبل پاندمی نشان می‌دهد که ۱۰ روز بعد پاندمی، تعداد گام‌ها ۵/۵٪ کاهش یافته و ۳۰ روز بعد پاندمی تا ۲۷/۳٪ تعداد گام‌ها کاهش یافته است. در این مطالعه، میزان فعالیت‌های جسمانی در میان ملیت‌های مختلف بر اساس زمان قرنطینه و طول آن، وضعیت اقتصادی اجتماعی و جمعیت، متفاوت است. ایتالیا بعد از اعلام تعطیلات سراسری در ۹ مارس ۲۰۲۰، با ۴۸/۷٪ شاهد بیشترین کاهش در تعداد گام‌های افراد بود، در حالیکه سوئد تعطیلات سراسری اعلام نکرد و در عوض شرایط را با افزایش فاصله‌ی اجتماعی و اعمال محدودیت‌ها مدیریت کرد، در نتیجه با ۶/۹٪ کمترین کاهش را در تعداد گام‌های افراد داشت. به طور عمومی، تیسون و همکاران (۲۰۲۰) کاهش جهانی و نگران‌کننده‌ی سطوح فعالیت‌های جسمانی را گزارش کردند.

یک مطالعه‌ی کشوری توسط ایستگاه ملی نظارت فرانسه در مورد فعالیت جسمانی و عدم تحرک انجام شد تا تاثیرات احتمالی قرنطینه را بر روی فعالیت جسمانی و رفتارهای فاقد تحرک بررسی کند. وزارت ورزش فرانسه کودکان، نوجوانان، بزرگسالان و سالمندان را مورد بررسی قرار داد تا در مورد عادات ورزشی و جسمانی آن‌ها اطلاعاتی را بدست آورد. بر

اساس تحقیقات جدید، سطوح فعالیت بدنی و تمرینات ورزشی در میان کودکان ۴۲٪، در میان نوجوانان ۵۹٪، در میان بزرگسالان ۳۶٪ و در میان افراد مسن ۳۹٪ کاهش یافته است. در حالی که فعالیت جسمانی و تمرینات استقامتی برای حمل و نقل به میزان قابل توجهی کاهش یافته است، فعالیت‌های مربوط به انعطاف پذیری و تقویت عضلات در فضاهای سرپوشیده افزایش یافته است. کودکان ۳۶٪، نوجوانان ۲۷٪، بزرگسالان ۲۶٪ و سالمندان ۳۶٪ از زمان خود را در حالت بی تحرکی قرار دارند. زمان صفحه‌ی نمایش^۱ کودکان تا ۶۲٪، نوجوانان تا ۶۹٪، بزرگسالان تا ۴۱٪ و سالمندان تا ۳۲٪ افزایش داشته است. (جنین و همکاران^۲، ۲۰۲۱).

بر اساس تحقیقات کستیدا-بابارو^۳، آریلاگا-اتزاری^۴، گوتیرز-سانتامارا^۵ و کوکا^۶ (۲۰۲۰)، در زمان همه‌گیری کووید ۱۹، جمعیت بزرگسال اسپانیایی، به ویژه جوانان، دانش آموزان و پسران سطح فعالیت جسمانی، زمان پیاده روی و میزان فعالیت شدید بدنی خود را کاهش داده اند. بر اساس مطالعه‌ای که در فرانسه با حضور هشت متخصص و شش فرد مسن انجام شد، از مجموع ده نفر حاضر در مطالعه، سطح فعالیت جسمانی سالمندان کاهش یافته است، آن‌ها به دلیل خطر انتقال ویروس، نمی‌خواستند در فضاهای ورزشی قرار بگیرند و حاضر به انجام فعالیت بدنی در خانه و یا شرکت در فعالیت‌های ورزشی آنلاین نبودند (گوتالز و همکاران^۷، ۲۰۲۰).

مشتریان فیت بیت، در ۲۲ مارچ ۲۰۲۰، نسبت به مدت مشابه در سال قبل کاهش قابل توجهی در تعداد قدم‌های روزانه خود گزارش کردند (کارکنان فیت بیت ۲۰۲۰). در ماه مارچ تعداد قدم‌هایی که توسط افراد در اسپانیا برداشته شده ۳۸٪ کاهش داشته است.

۱. زمانی که برای استفاده از دستگاهی مانند رایانه، تلویزیون یا کنسول بازی صرف می‌شود

2. Genin et al

3. Cañada-Babarro

4. Arbillaga-Etxarri

5. Gutiérrez-Santamara

6. Coca

7. Goethals et al

کاهش تعداد قدم‌های برداشته شده در اسپانیا ۳۸٪، در ایتالیا جایی که همه‌گیری کرونا به شدت حس می‌شد ۲۵٪، در آمریکا ۱۲٪ و در انگلیس که پاندمی تاثیر کمتری در زمان خود داشت ۸٪ بوده است. سایر ملت‌هایی که فعالیت ورزشی آن‌ها در طول پاندمی کاهش یافته است، استرالیا، کانادا، فرانسه و کویت بوده اند (گوتالز و همکاران، ۲۰۲۰؛ حسین و اشکنانی^۱، ۲۰۲۰؛ موره و همکاران^۲، ۲۰۲۰؛ فیلیپو و همکاران^۳، ۲۰۲۰).

طبق مطالعات انجام شده بر روی ارزیابی عوامل مؤثر بر فعالیت بدنی و رفتار ورزشی در اپیدمی کووید ۱۹، عناصر مربوط به جمعیت‌شناسی، روانشناسی و محیط زیست که در زیر آمده است در فرایند اتخاذ سبک زندگی پر تحرک مؤثر هستند. مواردی که در زیر آمده، لیست این فاکتورها هستند (الوماری^۴، خابور و الزوبی^۵، ۲۰۲۰)

عوامل مؤثر بر فعالیت بدنی در دوران کرونا

سن، درآمد، جنسیت، تحصیلات، قومیت، شاخص توده‌ی بدنی، وضعیت شغلی، وضعیت تاهل، داشتن باغ، داشتن سگ، داشتن بچه‌هایی در سن مدرسه، دسترسی به تامین مواد مورد نیاز خانه، استفاده از نرم افزار موبایل برای تمرین و فعالیت ورزشی، تمرین فاصله‌ی اجتماعی در محل زندگی، وضعیت سلامت جسمی و روانی، وضعیت ابتلا، سطح قبلی فعالیت بدنی، خصوصیات شخصیتی، شخصیت ورزشی، هدفگذاری، برنامه ریزی استراتژیک، نگرش‌ها، ادراک خطر مرتبط با کووید

1. ; Husain & Ashkanani

2. Moore et al

3. Phillipou et al

4. Alomari

5. Khabour & Alzoubi

فعالیت‌های بدنی و ورزشی جوانان در طول شیوع کووید ۱۹

متخصصان بهداشت عمومی در خصوص ورزش جوانان در دوران پاندمی، خاطر نشان کردند که چاقی کودکان در ماه‌های پس از سرایت ویروس افزایش یافته است و سلامت روانی نوجوانان نیز به طور قابل توجهی بدتر شده است. (رابرت پیرل ۲۰۲۰). مرکز ملی بیماری‌های مزمن در ایالات متحده، برنامه‌هایی را برای سازمان‌های ورزشی جوانان با هدف حفاظت از افراد و گروه‌ها در برابر شیوع آهسته‌ی کرونا طرح ریزی کرده است. ایالات متحده برای اداره این گروه‌ها، چهارچوبی برای ارزیابی ریسک ابداع کرده است. پنج سطح ریسک شامل ریسک کم، ریسک افزایش یافته، ریسک بالاتر، ریسک بزرگ‌تر و ریسک بالا هستند (سی دی سی، ۲۰۲۲). این قانون موضوعات زیر را در بر می‌گیرد:

- نوع فعالیت ورزشی (فعالیت فردی / گروهی، فعالیت تماسی / غیر تماسی)
- سطح تعامل با تجهیزات در فعالیت‌های فیزیکی
- مشخصات جمعیت شناسی شرکت کنندگان (سن شرکت کنندگان)
- عناصر ساختاری فعالیت (فعالیت فردی / گروهی، فعالیت تماسی / غیر تماسی) (محلی، بین منطقه‌ای)
- سن و جمعیت مخاطب

یکی از نکات کلیدی در پخش ویروس کرونا (کوید ۱۹) این است که رویدادهای ورزشی به صورت تیمی انجام می‌شوند. یکی از عناصری که گسترش ویروس را تعیین می‌کند وجود یا عدم وجود تماس فیزیکی در رویداد ورزشی است. در حالیکه در بازی بسکتبال، بین بازیکنان تماس فیزیکی وجود دارد، در والیبال به دلیل وجود تور و رخ ندادن نبرد تن به تن احتمال سرایت کمتر است. تنیس یکی دیگر از فعالیت‌هایی است که به